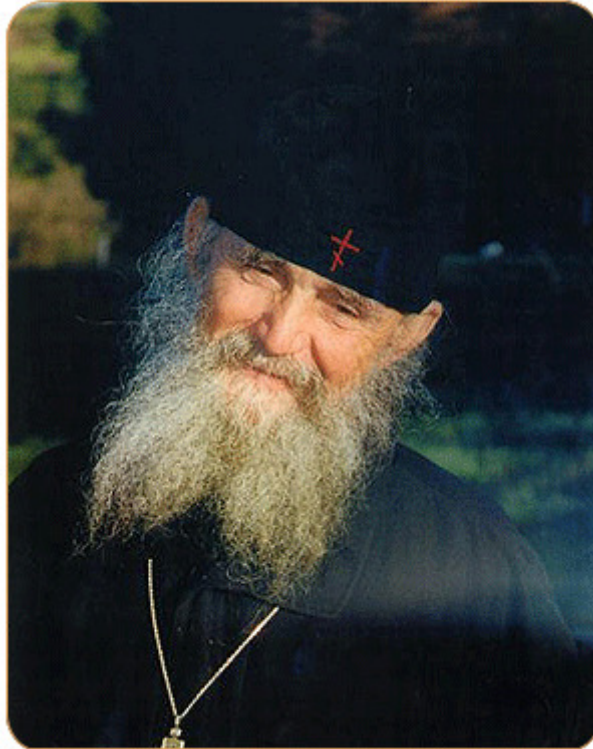

12 Οκτωβρίου 2022

Περὶ τοῦ μοναχικοῦ ἀγῶνος (Γέρων Ἐφραίμ Φιλοθείτης Προηγούμενος Ἱ. Μ. Φιλοθέου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ὁμιλία στὸ Σικάγο στὶς 20 Μαρτίου 1994

Εὐλογημένα μου παιδάκια,

Εὔχομαι ἐγώ, ὁ ταπεινὸς καὶ ἀνάξιος πατέρας σας, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἐλεεινῆς μου
ψυχῆς, τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ μας, νὰ μὴ σᾶς ἐγκαταλείψῃ ποτὲ
ἕως ὅτου φθάσετε στὴν Ἴανω Ἱερουσαλήμ στὴν πόλη τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Όλοι οί Χριστιανοί δίνουν ύποσχέσεις στο Θεό κατά την τέλεση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος. Όσοι ὁμως ἀσπάζονται τὸ μοναχισμό, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κοινές γιὰ ὅλους τοὺς χριστιανούς ύποσχέσεις, προσθέτουν κι ἄλλες πὸ ἀφοροῦν ἀποκλειστικὰ τῇ μοναχικῇ ζωῇ. Γνωρίζετε, παιδιά μου, τὶς ύποσχέσεις αὐτές. Τὶς δώσατε μπροστὰ σὲ πολλούς, μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς. Ἀκούσατε μάλιστα τότε τὸ λόγο τοῦ Πνευματικοῦ σας Πατέρα «Ὁ Κύριος θὰ σᾶς ἀμείψει ὄχι σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τῶν ύποσχέσεων, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν πιστὴ τήρησή τους».

Δὲ σᾶς ύπενθυμίζω αὐτὰ ἐπειδὴ φοβᾶμαι μήπως ἀδιαφορεῖτε γιὰ τὴ σωτηρία σας. Κάθε ἄλλο. Εἶμαι, ὁ ταλαίπωρος, πεπεισμένος ὅτι φροντίζετε γιὰ τὴν ἀπολογία πὸ θὰ δώσετε στὴ μέλλουσα κρίση. Εἶμαι ἐπίσης πεπεισμένος ὅτι ὁ καθένας ἀγωνίζεται καὶ κοπιάζει ἀνάλογα μὲ τὶς δυνάμεις του. Όπως ἡ ἐπιμελὴς κλώστρια κλώθει ὁμοιόμορφα τὸ νῆμα ὅσο μακρὸ κι ἂν εἶναι, ἔτσι κι ἐσεῖς πρέπει νὰ κλώθετε τὸ νῆμα τῆς μοναχικῆς ζωῆς μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο ἀπὸ τὴ στιγμή πὸ πατήσατε τὸ κατώφλι τοῦ κοινοβίου μέχρι τὴν ὥρα τοῦ θανάτου. Ὁ ζῆλος πὸ δὲ χαλαρώνει ἔχει μεγάλη σημασία. Παρακολουθήσατε ποτὲ τὴ λειτουργία τῆς ἀτμομηχανῆς; Κινεῖται ὅταν ὑπάρχει ἀτμός. Κι ὅσο περισσότερος ἀτμὸς ὑπάρχει, τόσο γρηγορότερα κινεῖται. Όταν ὁμως ἐξασθενεῖ ἡ πίεση τοῦ ἀτμοῦ, μικραίνει καὶ ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως. Ἡ ἀτμομηχανὴ τελικὰ σταματᾷ. Ό,τι εἶναι ὁ ἀτμὸς γιὰ τὴ μηχανή, εἶναι ὁ ἔνθεος ζῆλος γιὰ τὴν ἀφιερωμένη ζωή. Όταν ὑπάρχει ὁ ζῆλος, ὅλα προχωροῦν κανονικά. Όταν ὁμως ἀτονήσει ὁ ζῆλος, τότε ἡ πρόοδος σταματᾷ. Όλα ὀδηγοῦνται στὴ διάλυση.

Μὴν ψυχραίνετε τὴν πνευματικὴ σας θέρμη καὶ μὴν ἀποκάμετε ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Νὰ ἐλέγχετε διαρκῶς τὴν ψυχὴ σας, γιὰ νὰ μὴ πέσετε σὲ ἀμέλεια καὶ δώσετε εὐκαιρία στὸν ἐχθρὸ νὰ σᾶς ἐμπαίξει. Ἀγωνισθεῖτε μὲ κάθε τρόπο, γιὰ νὰ μὴν ἀδυνατίσουν τὰ τεῖχη τῆς καρδιάς. Συχνὰ νὰ ἐνθυμῆσθε τὸν πρῶτο σας ἐνθουσιασμό, τότε ποὺ ἦλθατε ἐδῶ, ἀφήνοντας τὴν οἰκογένειά σας, τοὺς συγγενεῖς καὶ τὰ φιλικὰ σας πρόσωπα... Ὅταν περάσατε τὸ κατώφλι τῆς Μονῆς, ἐπιθυμούσατε μόνο νὰ προσεύχεσθε, ν' ἀπασχολεῖτε τὸ νοῦ σᾶς μόνο μὲ θεῖες σκέψεις, νὰ συνομιλεῖτε μόνο πνευματικῶς, νὰ μελετᾶτε μόνο τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ βιβλία τῶν Ὁσίων, νὰ ἀπωθεῖτε κάθε κοσμικὸ, νὰ ζητετε μὲ εἰρήνη πρὸς ὅλους καὶ μὲ ἀδιάκριτη ὑπακοὴ στὸν Πνευματικὸ Πατέρα καὶ σ' ὀλόκληρη τὴν ἀδελφότητα. Ἀσφαλῶς ἦσαν εἰλικρινεῖς αὐτὲς σας οἱ ἐπιθυμίες. Φέρνετε λοιπὸν, συχνὰ στὴ μνήμη τὸν πρῶτο σας ἐνθουσιασμό. Θὰ τὸν ἀνανεώνετε ἔτσι μέσα σας, ὅπως ἀνανεώνετε τὴν ἀτμόσφαιρα σ' ἓνα δωμάτιο ἀνοίγοντας τὰ παράθυρα.

Μαζὶ μὲ τὴν ἀφυπνιστικὴ αὐτὴ προσπάθεια, νὰ φέρνετε πιὸ συχνά, τὰ παραδείγματα ζήλου τῶν μεγάλων Ὁσίων. Νὰ ἐντρυφᾶτε στὰ Μηναιῖα καὶ στὰ Συναξάρια. Νὰ συλλογίζεσθε μὲ πόση θέρμη εὐαρεστοῦσαν τὸ Θεὸ οἱ Ἅγιοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Θυμηθῆτε τοὺς θαυμαστοὺς ἀσκητικοὺς ἀγῶνες τους. Μὴν ἀρκεσθεῖτε ὅμως, σὲ μία ἀπλὴ ἐνθύμηση. Σκεφθεῖτε πῶς εἴστε ὑποχρεωμένοι νὰ μοιάσετε τοὺς ἥρωες τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως στὰ διάφορα ἀθλήματα ὁ ἓνας ἀθλητῆς παρακινεῖται κι ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τὴν προσπάθεια τοῦ ἄλλου, ὅπως ἐπίσης στὶς διάφορες ἐργασίες σας, δηλαδὴ στὰ διακονήματα, ὁ ἓνας συναγωνίζεται τὸν ἄλλο, ἔτσι ἄς θερμαίνεται κι ὁ ζῆλος σᾶς καθὼς θὰ παραδειγματίζεσθε ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῶν Ἁγίων ἐκείνων ἀγωνιστῶν.

Πολὺ καλὸ κι ἅγιο εἶναι τὸ ὅτι ἐγκαταλείψατε τὸ μάταιο κόσμο καὶ φθαρτὸ καὶ ἀφιερωθήκατε στὸ Χριστό μας. Προσπαθῆστε ὅμως, Πατέρες μου καὶ παιδιά μου, νὰ ὀλοκληρώσετε τὸ ἔργο αὐτό. Δὲν εἶναι μοναχὸς (ὅπως δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ) ὅποιος φορᾷ τὰ ράσα καὶ βρίσκεται στὴ μάνδρα τῆς Μονῆς. Μοναχὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἀγωνίζεται νὰ οἰκοδομήσει μέσα του τὸ πνεῦμα τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Σ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν πνευματικὴ προσπάθεια χρειάζεται πολὺ ὑπομονή, προσευχὴ καὶ ταπείνωση. Αὐτὴ καθ' αὐτὴ ἡ Μονὴ σας, μοιάζει μὲ ἰαματικὴ κολυμβήθρα... Νὰ θεωρεῖτε τὸν ἑαυτὸ σας γεμάτο ἀπὸ ἀδυναμίες, τύφλωση, ἀναπηρία.

Παιδιά μου φίλτατα, ἀσφαλῶς σεῖς γνωρίζετε πολλὰ μέσα θεραπείας. Γνωρίζετε καὶ τὶς πνευματικὲς ἀσθένειες, δηλαδὴ τὰ πάθη. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι παραδομένος στὰ πάθη, δυσκολεύεται νὰ κατανοήσῃ τὴν κατάστασή του καὶ νὰ ἐλευθερωθεῖ. Ὅταν ὅμως δεχθεῖ τὴν ἐπίσκεψη τῆς Θείας Χάριτος, τότε ἀρχίζει νὰ ξεχωρίζει μέσα του τὰ φρικτὰ συμπτώματα τῶν παθῶν, μετανοεῖ καὶ προσπαθεῖ νὰ καθαρθεῖ. Ἀρχίζει λοιπὸν ὁ ἀγώνας, ὁ πόλεμος. Πρῶτα ἐναντίον τῶν ἀμαρτωλῶν

πράξεων καὶ κατόπιν ἐναντίον τῶν ἁμαρτωλῶν σκέψεων καὶ αἰσθημάτων.

Ὁ πνευματικὸς πόλεμος ἔχει πολλές φάσεις. Ὄταν ὁ ἀγωνιστὴς χριστιανὸς σταματήσει τὴν ἔμπρακτὴ ἁμαρτία, διακρίνει ὅτι ὁ νοῦς του ἀσχολεῖται μὲ ἄπρεπες σκέψεις κι ἡ καρδιὰ τοῦ ἱκανοποιεῖται μὲ ἀθέμιτα αἰσθήματα. Στρέφοντας τὴν προσοχή του στὸ ἔργο τῆς ἐσωτερικῆς πλέον κάθαρσης ἀρχίζει νὰ ἐπισημαίνει πῶς ἐπιτίθεται ὁ ἐμπαθὴς λογισμὸς, πῶς κρύβεται, πῶς σαγηνεύει καὶ αἰχμαλωτίζει τὴν ψυχὴ. Συνηθίζει ὅμως, ταυτόχρονα καὶ νὰ πολεμᾷ καὶ νὰ διώχνει τὸν πειρασμό.

Ὅσο ὁ ἀγώνας συνεχίζεται, τόσο περισσότερο τὰ πάθη ξεριζώνονται, ἕως ὅτου τὸ ἔδαφος τῆς καρδιᾶς τελείως καθαρισθεῖ. Σημεῖο καθάρσεως εἶναι ἡ ἀποστροφή, ἡ ἀντιπάθεια, τὸ μίσος πρὸς τὰ πάθη καὶ τὶς ἀφορμὲς τους. Οἱ προσβολὲς τοῦ πονηροῦ εὐκόλα τότε ἀποκρούονται, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲ σταματοῦν. Τὰ πάθη ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς καρδιᾶς, μένουν ὅμως στὴν περιοχὴ τῆς καὶ ὅποτε βροῦν εὐκαιρία, προσπαθοῦν πάλι νὰ κυριαρχήσουν.

Ἔτσι, ὁ ἀγωνιστὴς ἐπισημαίνει διαρκῶς τὴν παρουσίαν τῆς φιλαυτίας, τῆς κατακρίσεως, τῆς ραθυμίας, τῆς ζηλοτυπίας, τῆς φιληδονίας, τῆς φιλαργυρίας κι ἂν καὶ νικητὴς στὸν ἀγώνα, νιώθει ὅτι εἶναι ἀκάθαρτος. Οἱ προσβολὲς καὶ μόνο τῶν αἰσχυρῶν λογισμῶν, τὸν κάνουν νὰ θεωρεῖ αἰσχυρὸ τὸν ἑαυτό του.

Θυμηθεῖτε τέκνα μου, τὴν περίπτωσιν ἐκείνου τοῦ ἀσκητοῦ ποὺ κατέκρινε διαρκῶς τὸν ἑαυτό του καὶ ἀπαριθμοῦσε πλήθη ἁμαρτιῶν σὰν νὰ τὶς εἶχε κάνει. Ἐνῶ ἀπλῶς μόνο δοκίμαζε τὶς προσβολὲς τῶν λογισμῶν. Θεωροῦσε τὸν ἑαυτό του ἔνοχο κι ἁμαρτωλό. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν προόδευσε καὶ στὴν κάθαρσιν καὶ στὴν ταπεινοφροσύνη.

Ὅσο τελειώτερος γίνεται κανεὶς, τόσο ἁμαρτωλότερο θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του. Ἀντίθετα, ἐκεῖνος ποὺ εἶναι γεμάτος πάθη, δυσκολεύεται πολὺ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κατάστασίν του.

Εὐχομαὶ παιδιὰ μου, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἐλεεινῆς μου καρδιᾶς, κάθε πρόοδο στὸν πανέμορφο αὐτὸν ἀγώνα τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ πολιτείας καὶ ἄξιοι νὰ γίνετε τῶν σωζομένων στὴ Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Πηγή: agiazoni.gr